

UITSPRAAK

SGIM 2021-10

Van

De Geschilleninstantie Mondzorg ex artikel 3 Reglement Geschilleninstantie Mondzorg d.d. 1 januari 2017, hierna te noemen het 'Reglement', van Stichting Geschilleninstantie Mondzorg.

Inzake

De geschilprocedure van de heer A, wonende te B, hierna te noemen 'klager', tegen de heer C, tandarts te D, hierna te noemen 'verweerder'. Verweerder is via de klachtenregeling van de [beroepsorganisatie] aangesloten bij Stichting Geschilleninstantie Mondzorg.

Verloop van de procedure

- 1 Klager heeft bij e-mail van 6 april 2021 het geschil bij de Geschilleninstantie Mondzorg aanhangig gemaakt. Klager is verzocht aanvullend het geschilformulier in te vullen. De Geschilleninstantie Mondzorg heeft het door klager ingevulde geschilformulier op 17 juni 2021 ontvangen.
2. Het door klager verschuldigde griffiegeld heeft de Geschilleninstantie Mondzorg op 6 april 2021 ontvangen.
3. Verweerder heeft op 17 juni 2021 het verweerschrift ingediend.
4. Partijen zijn uitgenodigd voor een hoorzitting op 15 oktober 2021.
5. De hoorzitting heeft op 15 oktober 2021 plaatsgevonden te Bunnik. Partijen zijn ter zitting verschenen en hebben hun standpunt toegelicht.

De klacht

De kern van het geschil betreft het verwijt van klager dat verweerder nalatig heeft gehandeld door onvoldoende parodontale diagnostiek uit te voeren en door onvoldoende te reageren op het advies van de parodontoloog als gevolg waarvan klager schade aan zijn gebit heeft geleden.

De klacht ziet, zakelijk weergegeven, op het navolgende.

Klager is van 1980, hij was toen negen jaar oud, tot december 2019 patiënt geweest bij verweerder. Verweerder deed niets aan parodontale diagnostiek of preventie. Klager heeft verweerder in 2008 verzocht hem door te verwijzen naar een mondhygiënist. In het medisch dossier van klager staat op 1 juli 2008 vermeld "verwijzing mondhygiënist eigen verzoek". Klager heeft die verwijzing niet ontvangen maar heeft zich later op eigen initiatief bij mondhygiënist P. gemeld. Ieder half jaar bezocht klager de mondhygiënist. In september 2018 werd klager op advies van de mondhygiënist doorverwezen naar een parodontoloog.

Per brief van 1 oktober 2018 heeft de parodontoloog de mondhygiënist een brief gestuurd waarin zijn bevindingen zijn opgenomen alsmede een therapievoorstel en een verzoek tot verwijzing van klager naar de kaakchirurg in verband met de extractie van de 37 en 38. De parodontoloog heeft verweerder een kopie gezonden van die brief.

Toen klager zich bij verweerder meldde reageerde die zeer laconiek op de aanbevelingen in de brief: als klager op dat moment geen klachten had behoefde er niets te gebeuren. Enkele maanden later kreeg klager echter hevige pijn en moest element 26 met spoed verwijderd worden.

In september 2019 sprak de mondhygiënist bij een bezoek van klager wederom zijn zorg uit over de staat van het gebit van klager en de parodontale problemen. Klager heeft daarop een kliniek voor parodontologie in Amsterdam bezocht. Onderzoek wees uit dat de mondgezondheid van klager zeer zorgelijk was en er een cyste bleek te zitten bij een verstandskies die het kaakbot van klager ernstig had aangetast. De verstandskies is in de kliniek verwijderd.

De huidige mondsituatie van klager is dat er twee kiezen getrokken zijn, zijn kaakbot ernstig is aangetast en er nog drie kiezen verwijderd moeten worden.

Als verweerder adequaat had gehandeld was dit niet gebeurd.

Klager verwijt verweerder dat hij nooit bacteriologisch onderzoek heeft uitgevoerd, geen DPSI-scores heeft gemeten en laconiek en nalatig heeft gehandeld. Klager heeft hierdoor ernstige schade geleden aan zijn gebit.

Klager staat een lange periode van herstelbehandelingen te wachten waarvan de kosten door de kliniek voor parodontologie zijn begroot op € 27.961,27. Klager vordert een vergoeding voor die kosten.

Klager merkt nog op dat verweerder niet heeft gereageerd op herhaaldelijke en aangetekende verzoeken hem zijn dossier en röntgenfoto's toe te sturen. Pas toen klager een klacht heeft ingediend bij het Regionaal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg in Amsterdam heeft klager de foto's van verweerder ontvangen. Zijn medisch dossier is hem door zijn opvolgend tandarts verstrekt.

Het verweer

Vanaf 1980 kwam klager bij verweerder in de praktijk. Verweerder heeft iedere vier jaar röntgenfoto's van klagers gebit gemaakt. Op die foto's is te zien dat er in 1997 nog niets aan de hand was met klagers gebit. In 2003 was er sprake van parodontaal verval. Verweerder heeft toen duidelijk aan klager aangegeven dat dit voor een groot deel erfelijk was maar voor een ander deel te wijten was aan het roken van klager. In 2007 was de situatie iets verergerd. In 2008 is sprake geweest van het inschakelen van een mondhygiënist, maar klager heeft die kennelijk niet bezocht.

In 2011 vertoonden de foto's ernstig parodontaal verval; verweerder heeft klager wederom duidelijk gemaakt dat dit veroorzaakt werd door een erfelijke aanleg maar verergerd werd door roken. In 2015 was er sprake van iets meer verval en heeft verweerder hetzelfde gesprek gevoerd met klager.

Op dat moment heeft klager daadwerkelijk een poging gedaan om te stoppen met roken maar het kwaad was al geschied. Op de foto's van 2019 is dan ook te zien dat de situatie dermate slecht is dat een frameprothese onafwendbaar was. Verweerder heeft hier uitgebreid met klager over gesproken. Dat de klachten voorkomen hadden kunnen worden als verweerder klager eerder naar een parodontoloog had gestuurd is een verkeerde voorstelling van zaken.

Dat verweerder pas na meerdere brieven de door klager verzochte gegevens heeft opgestuurd is gelegen in het feit dat die brieven in de (lange) zomervakantie van verweerder werden gestuurd en verweerder er pas na thuiskomst kennis van heeft kunnen nemen.

De beoordeling

Bevoegdheid Geschilleninstantie Mondzorg

De Geschilleninstantie Mondzorg is op grond van artikel 3 Reglement bevoegd om uitspraak te doen over een geschil dat is ingediend tegen een zorgaanbieder die bij de Geschilleninstantie Mondzorg is aangesloten. Zorgaanbieders die aangesloten zijn bij de klachtenregeling van de ANT, KNMT, NVM of ONT zijn tevens aangesloten bij Stichting Geschilleninstantie Mondzorg en vallen derhalve onder de werkingssfeer van het Reglement (artikel 2 Reglement).

De Geschilleninstantie Mondzorg stelt vast dat verweerder aangesloten is bij de klachtenregeling van de [beroepsorganisatie]. Dit houdt in dat verweerder via deze klachtenregeling is aangesloten bij de Geschilleninstantie Mondzorg. De Geschilleninstantie Mondzorg acht zich dan ook bevoegd om met inachtneming van het bepaalde in het Reglement uitspraak te doen over het geschil.

Ontvankelijkheid

De Geschilleninstantie Mondzorg overweegt dat het geschil betrekking heeft op ongenoegen als bedoeld in artikel 1 van het Reglement. Klager heeft dit ongenoegen als klacht eerst voorgelegd aan Verweerder.

Het griffiegeld is binnen de daarvoor gestelde termijn door klager voldaan. De Geschilleninstantie Mondzorg verklaart klager ontvankelijk.

Inhoudelijke beoordeling

Ter beantwoording ligt de vraag voor of verweerder bij het uitvoeren van haar werkzaamheden heeft gehandeld zoals van een redelijk handelend en redelijk bekwaam tandarts onder gelijke omstandigheden verwacht mag worden.

Klager was vanaf 1980, van kinds af aan, patiënt bij verweerder. De verstandhouding was goed en klager vertrouwde op verweerder. Vanaf 2008 verslechterde de mondtoestand van klager en werd door partijen gesproken over het bezoek aan een mondhygiënist.

Klager heeft vanaf dat moment die mondhygiënist ieder half jaar bezocht. Verweerder was hier niet van op de hoogte en evenmin van de verwijzing van die mondhygiënist naar de parodontoloog in september 2018. Bij brief van 1 oktober 2018 heeft de parodontoloog verweerder een kopie gestuurd van zijn brief aan de mondhygiënist, waarin een therapievoorstel was opgenomen. In de brief van de parodontoloog aan de mondhygiënist van 1 oktober 2018 is onder meer opgenomen: “matige mondhygiëne, roken in het verleden (5 jaar geleden gestopt), mogelijk familiale predispositie, gevorderd tot vergevorderd botverlies.”

Klager verwijt verweerder een niet adequaat handelen op basis van de hiervoor genoemde brief. Die brief is evenwel niet aan verweerder maar aan de mondhygiënist gericht. De daarin neergelegde aanbevelingen, voorstellen en verzoeken dienden dan ook door de mondhygiënist te worden opgevolgd. Het had op de weg van de mondhygiënist gelegen hierover, en over eerdere consulten van klager, contact op te nemen met verweerder.

Ook klager zelf had verweerder op de hoogte kunnen brengen van de bezoeken aan de mondhygiënist. Aan de andere kant had verweerder klager kunnen vragen of hij, na het gesprek in 2008, inderdaad een mondhygiënist had bezocht.

Wat hier ook van zij, kennelijk hebben partijen gedurende lange tijd gebrekkig gecommuniceerd. Hiervan kan beide partijen een verwijt worden gemaakt.

Verweerder heeft niet voldaan aan zijn verplichting de DPSI score van klager te meten en zijn bevindingen te noteren in het medisch dossier van klager; de aantekeningen in het medisch dossier van klager zijn, gelet op de ernst van diens klachten, erg summier. Verweerder heeft ter zitting bevestigd dat hij de DPSI score van klager nooit heeft gemeten; hij ging ervan uit dat dit een taak is van mondhygiënist. De klacht van klager dat verweerder onvoldoende parodontale diagnostiek en een gebrekkige dossiervoering heeft gevoerd is gegrond.

De door klager gestelde gevolgen daarvan - de parodontale ingrepen die hij al heeft ondergaan en nog zal moeten ondergaan - zijn evenwel niet aan verweerder toe te rekenen. Het rookgedrag van klager vormde een belangrijke factor voor zijn parodontale problemen als gevolg waarvan klager hoe dan ook parodontale behandelingen zou hebben moeten ondergaan. Mocht klager van mening zijn dat hij hier eerder op had moeten worden gewezen dan had klager hier de mondhygiënist op kunnen aanspreken.

Resumerend is de Geschilleninstantie van oordeel dat verweerder nalatig heeft gehandeld door onvoldoende parodontale diagnostiek te voeren en onvoldoende aantekeningen te maken in het medisch dossier van klager. De klacht is gegrond.

Tussen het handelen van verweerder en de door klager beweerdelijk geleden schade bestaat zoals hiervoor is toegelicht geen causaal verband zodat de Geschilleninstantie de door klager gevorderde schadevergoeding zal afwijzen.

Nu de klacht van klager gegrond is verklaard, zal de Geschilleninstantie wel bepalen dat het door klager betaalde griffiegeld ad € 75,- aan hem dient te worden gerestitueerd.

Uitspraak

De Geschilleninstantie Mondzorg:

- verklaart de klacht gegrond;
- bepaalt dat aan klager een bedrag van € 75,- ter zake van het griffiegeld dient te worden gerestitueerd;
- wijst af het meer of anders verzochte.

Namens de Geschilleninstantie Mondzorg,

Bunnik, 15 oktober 2021

Met verzenddatum, 24 november 2021